

Csapataink eredményei – 2008. június 12-14. :

U16('92) bajnoki mérkőzés, 26.forduló - 2008.06.14. 10.00 óra
X. Kismartoni út – Építők pálya, 30 néző - füves nagypálya

FORDULATOS ÉVADZÁRÓ

Szent István SE – Tabáni Spartacus 4-4 (0-2)

G: Garancsy (2), Farnadi, Bagdy

Akay 4 – Garancsy 7 (Kaslasi 0), Neidert 5, Pataky 7, Balázs 4 – Kovács 6, Paulovics 6 –
Királyvölgyi 5 (Pávlitz 0), Bagdy 6 (Gallatz 5), Almási 5 (Németh G. 4) –
Farnadi 6 (Leki 0)

Fárasztó szezonunk utolsó állomása a Népligetbe vezette csapatunkat. Itt az egész szezon során egyenletesen jó teljesítményt nyújtó Szent István csapata fogadott minket. Gárdánk az év legnagyobb hullámvölgyébe került a bajnokság végére. Három utolsó meccsünket elvesztettük és most sem esélyesként érkeztünk vendéglátónkhoz. Ugyan ősszel egy viszonylag sima, 3-1 –es győzelmet arattunk, de azóta, bizony sok víz lefolyt a Dunán. Mindenesetre a meccs előtti taktikai értekezleten csak azt kértem a játékosoktól, hogy minden maradék erejüket beleadva mutassák meg, hogy maradt tartás csapatunkban. Amely tulajdon képpen az egész szezon folyamán jellemezte gárdánkat. A meccs elején a hazaiak léptek fel támadólag és a játék a Tabán térfelén zajlott. A hazai mezőnyfőlény egy távoli lövés utáni zúgó kapufában nyilvánult meg leginkább. A régi módi kapufa kongása felébresztette a csapatot és ekkor teljesen kiegyenlítetté vált a találkozó. Sőt széleken vezetett támadásaink igen veszélyesek voltak. Aztán Királyvölgyi ugrott ki a szélén és vezette a labdát az ellenfél portására. Középen Farnadi kísérté az akciót. Krisz nagyon önzetlenül és pontosan középre adott, ám a döntő pillanatban a labda átpattant Gábor lábán így a visszarohanó védők menteni tudtak. Szerencsére a helyzetből kialakult szögletet Farnadi gólra váltotta. Remekül érkezett a rövidre, így a kapusnak esélye sem volt háritani. **(0-1)** A gól megnyugtatta csapatunkat és újra a régi sokpasszos ötletes játékkal rukkoltunk elő. A kialakult mezőnyfőlény góllá is érett, amikor egy távoli szabadrúgást Pataky váratlanul kapura ívelte. A meglepett kapus kissé mellé is nyúlt, de szerencséjére a labda a kapufáról visszapattant a mezőnybe. A mi szerencsénk, pedig az volt, hogy az érkező Bagdy, a még éppen felkelő kapus mellett az üres kapuba passzolt. **(0-2)** Váratlan, ám annál megérdemeltebb eredménnyel vonultak a csapatok a félidei pihenőre, amely akkor lett volna igazán sokkoló a hazaiak számára, ha a félide utolsó mozzanataként jó 30 méterről Kovács szabadrúgása bemegegy. A hazai kapus az év védését mutatta be, amikor a felső sarokba tartó labdát a keresztlécra ütötte. Félideben nyugalmat és hasonló játékot kértem. Valamint felhívtam a csapat figyelmét, hogy vigyázzanak, mert a Szent István csapata nem fog belenyugodni ebbe az eredménybe és nagyon nekünk fognak esni. Sajnos a jóslatom bevált. Noha nem éreztem a csapatunkon, hogy másképp állnának a dolgokhoz, viszont az előnyünk hamarosan elolvadt. Először egy kapunk előtti kavardás után pattant a labda a kapufánkra. A lepattanót nem rúgtuk elég messzire így a hazai játékos 22 méterről ismételhette. A labda utat talált a kapunkba, bár kintről úgy tűnt nem volt védhetetlen a lövés. Kapusunk szerint sokan álltak előtte és későn vette észre a labdát, de azért továbbra is állítom védhető lövés volt. **(1-2)** 10 perc elteltével egy beadás után lőttek kapura a hazaiak, amit Akay lábbal mentett, de a lecsorgó labdára csak ellenfél játékos csapott le és 2 méterről az üres kapuba gurította az egalizáló találatot. **(2-2)** Na ekkor viszont leült csapatunk és előbb a jobb oldalunkat, majd a bal oldalunkat vették le egy az egyes szituációban és máris kétgólos előnyből, kétgólos hátrányba kerültünk. **(4-2)** Sokk! Ismét 4 gólt kaptunk, ismét előny után tűnt kilátástalannak a végső siker és ismét padlón volt a csapat. Viszont ellenfelünk nagy hibát követett el ekkor, nem végeztek ki minket teljesen, így a végén nem is örülhettek győzelemnek. Az utolsó 15 percre Pataky ismét középcsatár lett és Garancsy is előrébb ment egy sorral. Ez a két játékos aztán 3 perc alatt összehozott két találatot. A leosztás mindkétszer ugyanaz volt Pataky elszárgult az szélén és beadásai után Garancsy higgadtan az üres kapuba passzolt. **(4-4)**

Ekkor már csak öt perc volt hátra, de a lélektani előny viszont a miénk volt. Különösebb esemény azonban már nem történt. Jó volt viszont látni, hogy a végén időhúzási szándékkal történő cserék, nem értették a változtatás okát, mert ők még az utolsó pillanatokban is meg akarták szerezni a győztes gólt. Így a tavaszi utolsó meccs kísértetiesen hasonló lett, mint az őszi, ahol szintén az utolsó percekben szerzett két találattal menekültünk meg a vereség elől. Sőt ugye, akkor még meg is fordítottuk a meccset. Vegyes érzelmeim vannak a meccsel kapcsolatban, csak úgy, mint az egész szezonunkkal. Ezen a meccsen nyert állásból hagytuk majdnem kiénekelni a sajtót a szánkból, hogy aztán a végén egy szenzációs feltámadással mégiscsak jó érzéssel távozzunk a Népligetből. A szezonban is szinte végig erőn felül teljesítettünk, csak kár hogy a végén lejátszott utolsó négy meccsen mindössze egy pontot szeretünk. Ez különösen úgy fájó, hogy három találkozón vezettünk még a második félidőben is. Kétszer, pedig kétgólos előnyből nem tudtuk nyertesén elhagyni a pályát. Ami tény, ugyanolyan mutatóval zártuk a tavaszt, mint az őszt. 6 győzelem 1 döntetlen 5 vereség. Amely mutató pozitív és ha ősszel jónak értékeltük, akkor tavasszal miért lenne ez másként. Az is dicséretes, hogy 91 –es bajnokságban álltunk helyt, viszont az fájó, hogy a tervezett 6. hely végül nem lett meg. Mindenesetre köszönöm játékosaim hozzáállását valamint szüleik egész éves segítségét és a meccseken való töretlen buzdításukat! Mindenkinek kellemes pihenést kívánok illetve magunknak, pedig sok sikert a két hét múlva kezdődő Olaszországi Nemzetközi tornához!

Edző: Egyházi Gergely

U14(’94) bajnoki mérkőzés – rájátszás, felsőház 9.forduló, 2008.06.12. 16.00 óra
XIII.Rozsnyai u., 15 néző – füves nagypálya

LEGALÁBB ELŐBB JÁTSZOTTUK LE

Láng Vasas SK – Tabáni Spartacus 5-0 (1-0)

Kajdy (5) – Lakatos (4.5), Chorfi (5), Mérei (5), Salánki (4.5) – Floidl (4.5), Andreás (5), Zincenko (4.5), Szekeres (4.5) – Gulyás (4.5), Zsila (4)

cs: Bejczy (0), Bea(0)

Az utolsó fordulóból (istennek hála!) előrehozott hétközi megmérettetés. Az előző mérkőzésünk majdnem pont két nappal ezelőtt volt és hát sérülések, ilyen-olyan macerák tekintetében nem álltunk valami fényesen. Szőke „utóbbi idők házi gólkirálya”-Bálint egyéb program miatt kapott eltávozási engedélyt. Cseh-Szombathy Marci pediglen továbbra is gipszelt állapotban volt, így hát természetesen ő sem jött el. Mindenképpen át kellett alakítanom az előző összeállítást. A 4-4-2-es hadrendet választottam, gondolván, hogy a rombusz középpálya hatékonyan fog szűrni. Az első félidőben ezzel nem is volt nagy gond, a felállt középpályánk és a védelmünk nagyjából hatékonyan állította meg az ellenfél lendületes akcióit. Persze ez nem azt jelenti, hogy nem voltak meleg pillanatok, de ha más nem Kajdy kapus közbeavatkozott és mentett. A gólt egy magasláb-gyanús lángos labdaszerzés után kaptuk, mégha nyilvánvalóan nehéz elfogultság nélkül ítélkezni a jeleneteket illetően.. Labdaszerzésnél némileg zavaró volt, hogy nincsenek igazi szélsők és center, hanem helyette két ék, úgy látszik a 4-3-3-mas játérendszer nagyon belénk ivódott. Szünetben aztán egygólos angyalföldi előny.

A találkozó második felében az eddig „bevált” felállási formával állítottam fel a csapatot, néminemű átrendezéssel együtt. Játékban máris többet tudtunk produkálni, vezettünk pár normális akciót. Bár ezen negyven perc alatt több gólt kaptunk, mégis biztatóbb volt a játék. A Láng Vasas erősebb csapat, ez kijött. Amikor eldőlt már a három pont sorsa, mi is ki tudtunk jönni és szabadrúgásból kétszer, igazi nagy ziccerből pedig egyszer, Karim révén veszélyeztettük az ekkor már az ismerős cserekapus által őrzött hálót. Az ismerős szóra való magyarázat: a fiatalember lenn volt néhány edzésünkön, de végül nem igazol át, így mindenki jól jár.. A rúgott gól sajnos nem jött össze, pedig azért járt volna nekünk. Ezen a mérkőzésen is volt egy-egy sérülés (a nem 100 százalékos állapotú játékosoknál ez nem is csoda), de hála istennek egyik sem tűnt olyan komolynak, hogy a Százhalombatta elleni hazai rangadót veszélyeztesse.

Edző: Gröb Ákos

U14('94) bajnoki mérkőzés – rájátszás, felsőház 8.forduló. 2008.06.14. 9.00 óra
I.Czakó utca, 20 néző – füves nagypálya

MÉLTÓ IDÉNYBÚCSÚZTATÁS

Tabáni Spartacus – Százhalombatta 4-3(1-1)

G: Szőke (2), Gulyás (2)

Kajdy (6.5) – Lakatos (6), Mérei (6.5), Kerekes (6.5), Salánki (6)* – Zincenko (6), Szekeres (6), Chorfi (7) – Gulyás (7), Szőke (7), Zsila (5.5)**

cs: *Flöidl, **Bea

hiányzók: Bejczy, Cseh-Szombathy

Idényszárás és Kajdy Tomi búcsúmeccse. Egyrészt és másrészt! Az már az utóbbi fél évben nyílt titok volt, hogy egyik legrégebbi (sőt - konkrétan a legrégebbi) játékosunk kapusként folytatja tovább pályafutását és mintegy 6-7 Czakó utcában eltöltött év után a váltás mellett döntött. A tavalyi szezonban is jól sikerült az utolsó meccs, akkor zárásként a Gázműveket kentük el 2:0 arányban. A százhalombattai csapat ellen pedig külön is bizonyítani szerettünk volna, hisz náluk úgy kaptunk ki legutóbb, hogy az elején elképesztően nagy lehetőséget szalasztottunk el.

Károlyi Robiéknek (egykori neves Battai csatár volt – figyelem!) szokatlan volt – ki hinné? – a szűkebb pályaméret. Az elején lehetett is látni, hogy jobban alkalmazkodunk a játékhoz – naná. Az első helyzetek is hozzánk fűződnek. Szőke sodort közelről mellé, majd parádés akció után Gulyás elfutását és beadását követően Karim fejelte majdnem a kapuba. Azért a battai egylet is veszélyeztetett egyszer kétszer, egyoldalú semmiképpen nem volt a mérkőzés. Az átalakított középpálya viszonylag ügyesen – kreatívágot magábanhordozóan – játszott. Karim láthatóan élvezte, hogy egy sorral feljebb futbalozhatott, már az első félidőben is. Gulyás elfutott megint, beadását druszája perdítette okosan a kapus háta mögé. Egy ide ☺! Nem sokkal később, némiképp váratlanul egyenlített a Pest megyei csapat. A 16-oson belül körbe álltuk, de nem léptünk oda kellően agresszíven a csatárnak, ő pedig egész egyszerűen gólt lőtt a hosszú sarokba. Mehetünk szünetelni és felpörögni a felsőház utolsó félidejéhez.

Eseménydúságban nem volt hiány ezúttal sem. Illetve ezúttal biztos nem. A vendégek szereztek vezetést egy hozzánk kapcsolódó 16-oson belüli szabálytalanságot követően. Bencénél tartva említsük meg, hogy némileg sérülten vállalta a játékot és a végsőkig fenn is volt a pályán! A büntetőt persze ügyesen belőtték, örültek is neki, mint a bizonyos majom a tökfőzeléknek. Kénytelenek voltunk nagyobb sebességi fokozatba kapcsolni. Chorfi remek úgynevezett himbi-limbi cselekkkel tört előre, beadása átszállt az egyébként óriás termetű kapus felett, érkezett Gulyásabbig Bálint és egyenlőre alakította az állást. 2:2! Nekibuzdultunk megint, látszólag elkaptuk a fonalat. Karim kitűnő indítását Szőke sprinteli be, a sanszitalanul kikóválygó kapus pedig végignézte, ahogy a feje felett bepattog szépen lassan a labda. Előnyünkre megint csak kitalált valamit az egyébként előkelő helyen álló „Vuk SE”. Megint nem sikerült kihozunk a tizenhatos előteréből, elvették azt – majd a kifutó Tomi mellett elvitték, beadták, majd nyilván belőtték – kár érte. Gyerekek, rá kell tenni, úgy látszik még egy eddiginél nagyobb lapáttal. Egy középtávoli szabadrúgásunkat követően Gulyás Bálint érkezett a lepattanóra, nagyot lendített és ezúttal nem is hibázott. 4:3 ide! A végét valahogy ki csúsztuk, másztuk az eredmény érdekében. Így szépen búcsúztunk az idénytől, hisz 4 győzelem 1 eldöntetlen mellett 4 vereség jutott nekünk, ami valljuk be nem egy rossz arány ebben a mezőnyben. Ehhez mindenképpen gratulálok, Kajdy Tamásnak pedig sok sikert kívánok ezúttal is az egész Tabáni Spartacus nevében.

Edző: Gröb Ákos

U13('95) bajnoki mérkőzés, 26. forduló - 2008.06.14. 11:30 óra
I.Czakó u.2-4. ,10 néző - füves nagypálya

ELMARADT A GÓLZÁPOR

Tabáni Spartacus SKE – Gyáli Lurkó 3-0 (0-0)

G: -

Pereg – Mancher, Zemplényi , Ormos , Fáth , – Kondi , Tóth , Balázs – Kiss , Paulusz, B.Nagy

Csere: Dudás (-), Almási (-)

Sajnos ellenfelünk nem jelent meg, így gyakorlás után játszottunk egymás ellen. Miénk lett a három pont.

Edző: Kiss Zoltán

U11('97) bajnoki mérkőzés, 29. forduló – 2006.06.14. 13.00 óra

XV. Bánkút u. 71. – Testvériség pálya, 30 néző
füves ¾ pálya, 5x2m-es kapu, 9+1 fő, 2x35 perc

A GÓLOKKAL NEM BÁNTUNK TESTVÉRIESEN..

Testvériség – Tabáni Spartacus 1-7 (0-5)

G: Krepuska (2), Szalai (2),Prószéky, Csillag, Vértes

Szanthoffer 0– Bavay 5.5, Lukász 5.5, Csillag 6, Hönich 6 – Vértes 6, Lénárd 5.5 – Prószéky 6, Szalai 6.5, Krepuska 6.5

cs: Ladomerszky 6, Mesterházy 6, Sóvári 6

A tabellán elfoglalt helyezések alapján joggal reménykedtünk abban, hogy győzelemmel térhetünk haza a remek talajú Bánkút utcai pályáról. Itt egy emlékkép rögtön. Még annak idején réges – régen és azóta is mindig, amikor még én jöttem gyerekként, és amikor már én hoztam gyerekeket a salakon játszhattunk csak a hazai csapattal. Erről a salakról tudni kell, hogy irtózatosan kemény, szikkadt és minden rossz, amit el lehet mondani róla. Ehhez képest váratlan volt, hogy a centerpályára mehettünk.

Jobban kezdtük a játékot, rögtön magunkhoz vettük a kezdeményezést és viszonylag hamar meg is szereztük a vezetést. Látszólag kevés ellenállást tanúsított a hazai csapat. Persze tartalékosan is álltak fel saját bevallásuk szerint. Ezt, hogyha alapul vesszük az őszi találkozásunkat, láthatóan jogos volt. Jól játszottak gyerekeink. Ügyesebbek, gyorsabbak voltunk ellenfelünknel, az első játékrész igazi gálává alakult át. Aztán a második játékrészben már megannyi dolgon változtattunk, próbálgattuk az embereket jobbra, balra – persze azért nem ész nélkül. Vissza is vettünk kissé, meg nem is ment annyira a játék, ezért lehetett az eredmény alapján szorosnak gondolni ezt az időintervallumot. De nem volt az, egy kicsit sem. Legalább Dani kapusunk néhányszor meg tudta mutatni, hogy méltó partnere Szakinknak! A végén egy kis beleerősítés és máris megint nagy a számszerinti gólkülönbség. Továbbá örömteli eseményként könyvelhettük el Ladomerszky Levente bemutatkozását. Először játszott Tabános bajnokit és mondhatni egy cseppet sem volt megilletődve, sőt kifejezetten bátornak tűnt. Megérdemelten izzadtuk ki (csupán a meleg időjárásnak tudhatjuk be, és ehelyütt ne a szó átvitt értelmét keressük) a sikert és tértünk haza a bajnoki pontokkal.

Edző: Gröb Ákos

